

Arrest

nr. 154 025 van 7 oktober 2015
in de zaak RvV 142 934 / IX

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Werfstraat 91
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 16 december 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan een kopie hierbij gaat.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Geen van de partijen heeft met toepassing van artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd om gehoord te worden binnen de vooropgestelde termijn van vijftien dagen na het versturen van de beschikking.

De partijen worden derhalve overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van voormelde wet geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enlg artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 november 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

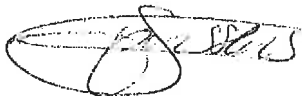
wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. LANSSENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. LANSSENS

I. VAN DEN BOSSCHE

Beschikking

in de zaak RvV 142 934 / IX

In zake: ██████████

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

De wnd. voorzitter van de IXe kamer oordeelt met toepassing van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dat het niet vereist is dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan ingewilligd worden op volgende grond:

De bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies) dat gesteund wordt op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van gebrek aan belang op, daar het bestreden bevel genomen is op grond van een gebonden bevoegdheid, die voortvloeit uit artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet. Daar verder echter zal blijken dat een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet lijkt aannemelijk gemaakt te worden, kan niet langer zonder meer gesteld worden dat de verwerende partij, na een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel, niets anders vermag dan opnieuw een verwijderingsmaatregel te nemen. De exceptie van de verwerende partij lijkt dan ook te moeten worden verworpen.

De verzoekende partij roept in een tweede middel onder meer de schending in van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en stelt dat geen rekening werd gehouden met haar gezins- en familieleden. Zij verwijst naar haar zoon, diens grootouders die erkend vluchteling zijn en diens tante en oom, die een onbeperkt verblijf toegekend kregen.

Er dient te worden vastgesteld dat noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat in enige mate rekening gehouden werd met het familieleden van de verzoekende partij en/of haar minderjarige zoon. Nochtans blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partij een minderjarige zoon heeft, dat haar beide ouders als vluchteling erkend werden en de verzoekende partij en haar zoon met hen samenwonen, en dat minstens één van haar zussen de Belgische nationaliteit heeft. Deze informatie werd op verschillende ogenblikken meegedeeld en aangetoond met stukken, onder meer op 27 juni 2013 en 9 september 2013 in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en op 28 oktober 2013 in het kader van de tweede asielaanvraag van de verzoekende partij, zodat de gemachtigde niet kan voorhouden hiervan niet op de hoogte te zijn geweest vóór het nemen van de bestreden beslissing op 21 november 2013. Tevens dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij terecht aangeeft dat haar minderjarige zoon niet voorkomt op de thans bestreden beslissing. De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat het de verzoekende partij vrij staat haar kind mee te nemen naar het land van herkomst, zodat er van een eventuele scheiding geen sprake kan zijn, maar de Raad ziet niet in op welke manier de gemachtigde kan geacht worden in het licht van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet rekening te hebben gehouden met het gezinsleven van de verzoekende partij, als de minderjarige zoon van de verzoekende partij zelfs niet op de thans bestreden beslissing vermeld wordt, en dit zowel in de mate dat dit een vergetelheid van de

Beschikking

gemachtigde betreft als wanneer de gemachtigde de bestreden beslissing bewust slechts ten aanzien van de verzoekende partij heeft genomen. In beide gevallen blijkt immers niet op welke manier rekening zou zijn gehouden met het feit dat de verzoekende partij een minderjarig kind heeft en het feit dat dit minderjarig kind grootouders heeft die in België als vluchteling erkend werden (en minstens één tante die de Belgische nationaliteit heeft. De Raad merkt hierbij op dat de verzoekende partij reeds vóór het nemen van de bestreden beslissing meedeelde dat haar andere zus werd geregulariseerd, maar zij toont het onbeperkt verblijfsrecht van deze zus slechts aan in een aanvulling van 12 december 2013 van voormelde aanvraag om machtiging tot verblijf). Ook meent de verwerende partij dat de verzoekende partij hoe dan ook geen belang heeft bij de door haar geuite kritiek, daar zowel aan haar als aan haar kind reeds op 18 februari 2013 een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, dat definitief en uitvoerbaar is. Er dient echter op gewezen te worden dat dit de gemachtigde niet ontslaat van zijn verplichting voortvloeiend uit voormeld artikel 74/13 om telkens wanneer een beslissing tot verwijdering wordt genomen, rekening te houden met het gezins- en familieleven van de betrokkene(n). In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij nog dat het toekomt aan diegene die zich wil beroepen op de bescherming voorzien in voormeld artikel 74/13, om aan de hand van concrete gegevens aan te tonen dat hij zich daadwerkelijk bevindt in één van de in dit artikel vermelde situaties en dat de verzoekende partij zich zou beperken tot loutere beweringen. De verwerende partij kan echter niet voorhouden dat de aanwezigheid van familieleden op het grondgebied, hun verblijfsstatus en de familiale situatie niet uit het administratief dossier zouden blijken. De verzoekende partij lijkt terecht een schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet aan te voeren.

Het tweede middel lijkt in de aangegeven mate gegrond, zodat op de andere onderdelen ervan en op het eerste middel niet verder dient te worden ingegaan.

Met toepassing van artikel 39/73, §2 van voormelde wet zal de kamer zonder terechtzitting uitspraak doen tenzij één van de partijen, binnen een termijn van vijftien dagen na het versturen van deze beschikking, vraagt om gehoord te worden. Een dergelijk verzoek tot horen dient vergezeld te zijn van vier afschriften. Alle processtukken worden aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegezonden bij een ter post aangetekende brief.

De nota met opmerkingen van de verwerende partij wordt hierbij gevoegd.

Het dossier kan geraadpleegd worden elke werkdag van 9 tot 16 uur (behalve zaterdag) en donderdag tot 17 uur, gedurende de voormelde termijn van vijftien dagen.

De aandacht wordt gevestigd op artikel 39/73, §3 van dezelfde wet, dat luidt als volgt: "*Indien geen der partijen vraagt om gehoord te worden dan worden deze geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond en wordt naargelang het geval het beroep ingewilligd of verworpen.*"

Gedaan te Brussel op 6 augustus 2015.

De voorzitter

I. VAN DEN BOSSCHE